

Cseh József 1938-ban született Kiskunfélegyházán. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1962-ben szerzett gépészmérnöki oklevelet.

Az egyetem elvégzése után mint textilgép-fejlesztő gépkonstruktor helyezkedett el. 1962-től 1977-ig a Magyar Selyemipar Vállalatnál volt fejlesztési irodavezető, gyári főmérnök, majd a vezérigazgatóságon műszaki főosztályvezető. Feladata a műszaki fejlesztés, a termelési folyamatok irányítása, a kutatásszervezés, az új rendszerű gépek és technológiák bevezetése, a minőségfejlesztés volt.

Kutatási eredményeit összefoglaló doktori disszertációját a Budapesti Műszaki Egyetemen 1978-ban summa cum laude minősítéssel védte meg és ezzel műszaki doktori címet szerzett.

1978-tól a Könyvűipari Minisztérium, majd 1981-től az Ipari Minisztérium iparpolitikai főosztályának volt helyettes vezetője, utóbb a műszaki fejlesztési főosztály vezetője 1985-ig. Vezetése alá tartozott az iparpolitika, a kutatás irányítás, a beruházási, a minőség-szabályozási, a szabványosítási és a szabadalmi ügyek, ill. a környezetvédelem.

DR. CSEH JÓZSEF

1985-ben miniszterhelyettesnek nevezték ki és ebben a minőségében a könnyűipar felügyeletét látta el. A termelési-értékesítési folyamatok figyelemmel kísérése, az exportképesség növelése, az ezt megalapozó műszaki fejlesztési koncepciók, iparpolitikai tanulmányok kidolgozása és az ezek megvalósulását célzó akciók felkarolása, támogatása képezte fő feladatát. 1990-ig töltötte be a miniszterhelyettesi pozíciót.

Pályafutása során folyamatosan részt vett az OMFB és a MTESZ szervezésében folyó szakértői munkákban. Több szakcikke és tanulmánya jelent meg, előadásokat tartott hazai és külföldi konferenciákon, rendezvényeken.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1963 óta tagja, 1980-1985 között főtitkára, majd évekig társelnöke volt.

DR. CSEH JÓZSEF

A Magyar Tudományos Akadémia Szál- és Rosttechnológia Albizottságában hosszú ideig tagként tevékenykedett. Kezdeményezte a Rejtő Sándor Pro Technologia Könnyűipari Alapítvány létrehozását, amelynek kuratóriumában több évig elnöki tisztséget viselt.

1990-től 2004-ig a Magyar Könnyűipari Szövetség választott főtitkáráként a ruházati iparágak (textil- és textilruházati ipar, bőr- és cipőipar) közös érdekképviseletét, iparvédelmét szervezte. Tagja volt az Oktatási Minisztérium Kutatás-Fejlesztési Helyettes Államtitkársága alkalmazott kutatási pályázatokat elbíráló szakértő zsűrinek.

Eredményes műszaki ill. felső szintű vezetői munkásságát, évtizedes iparfejlesztési tevékenységét több állami és szakmai kitüntetéssel ismerték el, így többek között a Munkaérdemrend ezüst és arany fokozatának tulajdonosa, 1985-ben Földes Pál Emlékérmes, majd 1999-ben Eötvös Loránd Díjat kapott, 2005-ben pedig a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesítették.